

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/286/2021
Identifikačné číslo spisu:	1317215777
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1317215777.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Y. XXX, U., zastúpený Mgr. Silviou Moravčíkovou, advokátkou, so sídlom Mikulášska 29, Bratislava, proti žalovanému IUVENTA - Slovenský inštitút mládeže, so sídlom Karloveská 64, Bratislava, IČO: 00 157 660, zastúpený Mgr. Katarínou Berkešovou, advokátkou, so sídlom Břeclavská 3, Malacky, o náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44Cpr/20/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 7CoPr/7/2020-172 z 24. februára 2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 44Cpr/20/2017-130 z 11. marca 2020 konanie v časti o zaplatenie náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku 7,5 dňa vo výške 364,20 eur zastavil, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy vo výške 14 638,43 eur brutto do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, určil, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného založený pracovnou zmluvou z 20. mája 1999 končí dňom 11. marca 2020, žalobu vo zvyšku zamietol, žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 % a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 977,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Bratislava III.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 7CoPr/7/2020-172 z 24. februára 2021 na odvolanie žalobcu zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 44Cpr/20/2017-130 z 11. marca 2020 v namietanom zamietajúcom výroku, tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 643,73 eur od 16.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.02.2018 do zaplatenia, o sumy 932,98 eur od 16.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.04.2018 do

zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 932,98 eur od 16.10.2018 do zaplatenia a vo zvyšku sa žaloba žalobcu zamietla. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu proti žalovanému v rozsahu 34 %.

3. Krajský súd nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky žalobcu ohľadne nesprávnosti skutkových ako aj právnych záverov týkajúcich sa posudzovania žiadosti žalovaného na zníženie nároku na náhradu mzdy, rovnako ani námietky voči nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že žalovaný požiadal súd o nepriznanie náhrady mzdy žalobcovi za obdobie presahujúce 8 mesiacov od neplatného skončenia pracovného pomeru. Žiadosť zamestnávateľa o zníženie, prípadne o nepriznanie náhrady mzdy podľa § 79 ods. 2 Zákonníka práce predstavuje z procesného hľadiska obranu proti žalobe, ktorou sa zamestnanec domáha zaplatenia náhrady mzdy podľa ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce. Podľa odvolacieho súdu prvoinštančný súd skúmal, či žalobcovi patrí náhrada mzdy aj za ďalšie obdobie, nielen zákonný nárok za 12 mesiacov a s prihliadnutím na platnú judikatúru zisťoval, či žalobca v tomto ďalšom období (po uplynutí 12 mesiacov od neplatného skončenia pracovného pomeru) bol zamestnaný, ak áno, kde, na akej pracovnej pozícii, či táto zodpovedala jeho kvalifikácii a tiež, aký dosahoval príjem. Vychádzajúc z toho, že žalobca bol od 2. mája 2018 zamestnaný v spoločnosti DOPRASTAV SERVICES, s.r.o., vykonával obdobný druh práce ako u žalovaného a dosahoval porovnateľný zárobok ako u žalovaného, ako aj s poukazom na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej po uplynutí 12 mesiacov ustupuje sankčná a satisfakčná funkcia náhrady mzdy do úzadia a zvyrazňuje sa jej sociálna funkcia, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalobcovi nárok na náhradu mzdy za obdobie presahujúce 15 mesiacov nepatrí.

4. Za dôvodné však považoval odvolací súd námietky žalobcu vo vzťahu k nepriznaniu úrokov z omeškania z priznanej náhrady mzdy. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o nepriznaní nároku na úroky z omeškania. S poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky považoval odvolací súd nárok žalobcu na úroky z omeškania z jednotlivých mesačných náhrad mzdy za dôvodný, pričom výšku úrokov z omeškania určil v súlade s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, viazaný pritom výškou úrokov z omeškania uplatnenou v konaní žalobcom.

5. Rozhodnutie o trovách konania odvolací súd odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 a § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. Poukázal na to, že určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru je základným nárokom zamestnanca, ktorý môže uplatniť na súde, od ktorého sa potom odvodzujú aj jeho prípadné ďalšie (peňažné) nároky s tým súvisiace. Keďže žalobca bol úspešný čo do právneho základu, t.j. čo do určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vznikol mu zákonný nárok na náhradu mzdy za 12 mesiacov s tým, že rozhodnutie o výške jeho ďalšieho nároku na náhradu mzdy za obdobie presahujúce 12 mesiacov už záviselo od úvahy súdu, ktorý posúdil v tejto časti dôvodnosť ním uplatňovaného nároku na náhradu mzdy čo do jeho výšky na základe konkrétnych skutkových zistení, týkajúcich sa v danej veci, a to v rozsahu 15 mesiacov. Odvolací súd konštatoval, že žalobca mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku, pričom výška plnenia v danom prípade závisela výlučne od úvahy súdu, preto zamietnutie žaloby v časti náhrady mzdy za obdobie presahujúce 15 mesiacov nebolo prejavom procesného úspechu žalovaného, ale dôsledkom úvahy súdu. Úspech strán sporu preto odvolací súd posudzoval samostatne vo vzťahu k určeniu neplatnosti skončenia pracovného pomeru (100%), vo vzťahu k určeniu výšky nároku na náhradu mzdy (100%) a vo vzťahu k nároku na náhradu za dovolenku (100%), a to k celkovému možnému úspechu v konaní 300%. Pokiaľ išlo o určenie neplatnosti a určenie výšky nároku na náhradu mzdy bol čistý úspech žalobcu v rozsahu 200%. Pokiaľ išlo o nárok na náhradu za dovolenku v sume 364,20 eur, z dôvodu procesného zavinenia na zastavení konania na strane žalobcu, bolo podľa názoru odvolacieho súdu dôvodným priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanému. Žalobca tak mal celkom v konaní úspech 67% ($200:300 \times 100$) a žalovaný mal celkom v konaní úspech 33% ($100:300 \times 100$), čistý úspech žalobcu v celom konaní tak bol v rozsahu 34% ($67\% -$

33%).

6. Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce dovolanie, ktorým napádal rozsudok v časti jeho prvého výroku zamietajúceho zvyšok žaloby a vo výroku o nároku na náhradu trov konania. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia krajský súd porušil jeho právo na spravodlivý proces, čím zaťažil konanie vadou uvedenou v § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. Dovolateľ namietal, že odvolací súd nevysvetlil, z akých dôvodov sa v rámci zákonného rozpätia priznávania náhrady mzdy stotožnil so súdom prvej inštancie, že žalobca nemá nárok na náhradu mzdy presahujúcej 15 mesiacov. Súd oboch inštancií neuviedli, či prihliadali na skutočnosť, že v spore nebolo preukázané, že by žalovaný spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o prejavenej vôli umožnil žalobcovi pokračovať v práci podľa pôvodnej pracovnej zmluvy, neuviedli ani to, či zohľadnili, že pracovný pomer žalobcu u nového zamestnávateľa sa z doby určitej na dobu neurčitú zmenil až po vydaní medzitýmného rozsudku. Dovolateľ nesúhlasil ani s rozhodnutím odvolacieho súdu o priznanom rozsahu nároku na náhradu trov konania. Mieru úspechu či neúspechu je podľa jeho názoru potrebné hodnotiť vo vzťahu k výške uplatňovaných dielčích nárokov a podľa nej priznať rozsah nároku na náhradu trov konania. V prípade, ak bolo konanie sčasti zastavené, súd je povinný prihliadať na to, či vôbec a ak, tak kto zavinil zastavenie konania. Odvolací súd dostatočne neprihliadol na to, že žalobca vzal žalobu v časti náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku späť až na poslednom pojednávaní v záujme hospodárnosti konania, aby bolo možné ukončiť dokazovanie.

7. Žalovaný sa vo vyjadrení k dovolaniu v plnej miere stotožnil s rozsudkom odvolacieho súdu a vyjadril presvedčenie, že žalobcom tvrdený dôvod dovolania nie je daný, nakoľko odvolací súd svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. S týmto odôvodnením sa žalovaný stotožňuje a považuje ho za dodatočné. Navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 443 Civilného sporového poriadku) skúmal prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá Civilného sporového poriadku) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

9. V zmysle § 419 Civilného sporového poriadku je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

10. Žalobca vyvodzoval prípustnosť ním podaného dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, a II. ÚS 251/03). K tomuto dôvodu prípustnosti dovolania treba uviesť, že ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že sudy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať

najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov, a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces (pozri napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, Vetrenko v. Moldavsko, Kraska v. Švajčiarsko).

12. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach, práve pod vplyvom judikatúry ESLP a ústavného súdu, zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej, sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo, aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku.

13. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

14. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku síce umožňuje odvolaciemu súdu, aby sa v potvrdzujúcom rozsudku, ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody, avšak aj v takom prípade je v zmysle § 387 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku povinný vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

15. Rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií dovolací súd vyhodnotil v ich vzájomnej jednote a dospel k záveru, že odvolací súd rozhodujúci o opravnom prostriedku odvolateľa sa vysporiadal s právne relevantnou argumentáciou adekvátne a preskúmateľne, pričom je potrebné zvýrazniť, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal tak vyhodnotením skutkového stavu ako aj právnymi závermi, na ktoré odkázal mimo iného i odvolací súd.

16. Za porušenie práva na spravodlivý proces považoval dovolateľ nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku a absenciu odpovedí na jeho argumenty (podľa jeho názoru významné pre rozhodnutie v spore). Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

17. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, pokiaľ tieto majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle

ustanovenia § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, 5 Cdo 57/2019) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

18. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inšancií je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa strany domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil.

19. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v zmysle odvolacích námietok podrobil preskúmaniu úvahu súdu prvej inštancie, ktorý priznal žalobcovi nárok na náhradu mzdy za obdobie 15 mesiacov od neplatného skončenia pracovného pomeru, zohľadňujúc pritom relevanciu skutkových okolností, ktoré prvoinštančný súd pri ustálení svojho záveru zobral do úvahy, pričom podľa odvolacieho súdu prvoinštančný súd správne prihliadal na tie skutkové okolnosti, že žalobca sa zamestnal u nového zamestnávateľa, u ktorého vykonával obdobný druh práce ako u žalovaného a dosahoval porovnateľný zárobok ako u žalovaného. Krajský súd tiež poukázal na to, že po uplynutí 12 mesiacov ustupuje sankčná a satisfakčná funkcia náhrady mzdy do úzadia a zvyrazňuje sa jej sociálna funkcia.

20. Dovolací súd v rámci dovolacieho prieskumu existencie vady podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku v konaní skúma, či odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje úvahu, ktorá viedla súd ku konečnému rozhodnutiu vo veci, a či táto úvaha súdu je relevantná, racionálna, logická a zrozumiteľná, a tým pádom aj preskúmateľná v tom smere, či strany sporu dostali jasnú odpoveď na otázku, z akých dôvodov boli či neboli v konaní úspešné. Na základe takéhoto nazerania na napadnuté rozhodnutie dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje zrejmé a jasné dôvody, ktoré viedli odvolací súd k stotožneniu sa so závermi súdu prvej inštancie ohľadne priznania nároku žalobcu na náhradu mzdy za obdobie 15 mesiacov od neplatného skončenia pracovného pomeru; rovnako aj časť odôvodnenia zaoberajúca sa rozhodnutím súdu o náhrade trov konania spĺňa požiadavku na relevantné odôvodnenie súdneho rozhodnutia a s poukazom na ustanovenia právnej normy ako aj skutkové okolnosti ozrejmuje úvahu, ktorou sa súd pri rozhodovaní riadil.

21. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že žalobca nedôvodne argumentoval, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnený a nepresvedčivý; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Len samotné spochybňovanie hodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu významovo nezodpovedajú kritériu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c) Civilného sporového poriadku ako neprípustné.

22. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá Civilného sporového poriadku).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.